

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י'
מבערגיר ועני (3)
גליון 115

שבת שלום, קוראים יקרים!

בהמשך המעשה השבוע רבנו מספר לנו על היסורים והקשיים שעוברים על החתן בן הבערגיר. על כך שהמלך (העני) רדף אותו כל כך, כלא אותו בתפיסה ורצה להעבירו מן העולם, עד שהיה צריך לברח אל מעבר לים, אל המדבר לבדו ולבלות שם כמה שנים על לא עוול בכפו, וזה מפליא, למה היה צריך בן הבערגיר לסבל כל כך?

מצד שני אנו רואים שהפלה בת הקיסר עונה את אותה התשובה לכל אחד מהמשדכים: "אבל לא עברו עליך המימות". לא עברו עליך השבע מימות, השבע יפל צדיק וקם... פי כך היא דרך הצדיקים, וכל מי שרוצה לילך בדרך הקדושה, צריך שיעברו עליו מעברים ומשברים, קשיים ונסיונות, כשמתחיל בעבודת ה', ומתוך זה, אם יהיה חזק ברצון וישאר על עמדו ולא יתאש ויתגבר על הכל, יזדכך ויטהר עד שיזכה למעלת הצדיקים האמתיים.

ואלו המימות, המשברים והיסורים, עברו על כל הצדיקים הקדושים, כמו שמצאנו אצל יוסף הצדיק שסבל יסורים מאחיו שמכרוהו לישמעאלים וכו', ולפני שנעשה מלך ישב י"ב שנים בבור חשך ואפלה. כך גם אצל משה רבנו ע"ה שישב עשר שנים בבור של יתרו, ורק לאחר מכן זכה למה שזכה, וגם אצל דוד המלך ידוע שעבר יסורים מבית ומחוץ ומתוך צעקתו ותפלתו לה' יתברך מתוך צרותיו זכה לכתב את כל ספר תהלים. גם רשב"י ובנו

וכל הצדיקים האמתיים שזכו לגדלה והשגה בעבודת ה', כלם עברו תלאות והרפתקאות בזה העולם, ומתוך כך גדלו וזכו למה שזכו, אשרי להם.

ואת הענין הזה חשוב מאד לזכור, כשעוברת עלינו איזו תקופה קשה, ונראה שאנו רק מתרחקים מעבודת ה', יש לזכור שזו הדרך לזכות למעלות אמתיות בקדושה, כמו שרבנו מלמד אותנו בלקוטי מוהר"ן תניינא (תורה מח),: "כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך-שמראין לו התרחקות ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה, ואין מניחין אותו כלל לפני לעבודת השם"... צריך התחזקות גדול, לחזק עצמו מאד מאד, ולבלי להסתפל על כל זה כלל כי באמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות פנ"ל וכל הנ"ל עבר על כל הצדיקים, כאשר שמענו מפיהם בפרוש, שנדמה להם, שהשם יתברך אין מסתפל ופונה אליהם כלל, מחמת שראו שזה זמן רב, שהם מבקשים ויגעים ועושים ועובדים עבודת השם יתברך, ועדין הם רחוקים מאד מאד, ואלו לא היו מחזקים עצמן מאד לבלי להסתפל על זה, היו נשארים במקומם הראשון, ולא היו זוכים למה שזכו.

והפלה

אהובי אחי, חזק ואמץ מאד,

ואחז עצמך בכל הפחות לישאר קים בעבודתך.

שבת שלום ומברך!

שבעה מקומות של מים, בור ומקוה ואגמים
ומעין ונחלים ונהרות וימים,

אבל לא עברו עליך המימות,

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה י' מבערגיר ועני (3)

שפירה רבנו נחמן מברסלב זיע"א - לשה"ק

ולפעמים היה יוצא ורובה בקשתו ארנבת או צבי, והיה לו בשר לאכל. גם היה צד לעצמו דגים, כי היה שם דגים טובים מאד בתוך המים, וייטב בעיניו לבלות שם ימי חייו.

והקיסר הנ"ל, אחר שנעשה המשפט בבן הבערגיר הנ"ל ועתה נפטר ממנו, (כי הקיסר סבר, שכבר נתקיים בו המשפט באמת בבן הבערגיר הנ"ל, ושוב איננו בעולם) כעת יוכל להשתדף עם בתו הנ"ל,

והתחילו לדבר לה שדוכים עם מלך פלוני ועם מלך פלוני וכיוצא. ועשה לה חצר כראוי, וישבה שם. ולקחה לעצמה בנות שרים להיות לה לרעותיה, וישבה שם.

והיתה מנגנת בכלי־שיר וכיוצא פדרפם, וכל מה שהיו מדברים לה שדוכים, היתה משיבה, שאין רצונה בדברים, דהינו לדבר השדוף, רק שיבוא המשדוף בעצמו. והיא היתה בקיאה מאד בחכמת השיר, ועשתה באמנות מקום שיבוא המשדוף על אותו המקום ועמד כנגדה, וידבר דברי שיר, הינו שיר של חשק, כדרך שמדבר החשוק לחשוקתו דברי חבה.

והיו באים מלכים להשתדף, ועלו על אותו המקום, והיו מדברים כל אחד ואחד שיר שלו. ולקצתם שלחה תשובה על ידי רעותיה גם־כן בדרך שיר וחבה, ולקצת, שנראו לה יותר, השיבה בעצמה והרימה קולה בשיר והשיבה לו גם־כן דברי חבה,

ולקצת, שנראו לה עוד יותר, היתה מראה עצמה פנים אל פנים, והיתה מראה את פניה, והשיבה לו דברי שיר

אחר־כך היה פנ"ל, שלקחו הממנים איש אחר, ואותו הניחו, והלך לו. וילך ויעבר, עד שבא אל הים, וישב בספינה ועבר בים. ובא רוח סערה גדולה ונשא הספינה אל ספר אחד, שהיה שם מדבר. ומגדל הסערה, (שקורין אומפיט), נשברה הספינה, אף האנשים שבה נצלו ויצאו על היבשה.

ושם היה מדבר, וילכו לנפשם כל אחד ואחד לבקש לו אכל לנפשו, כי באותו המקום לא היו רגילים הספינות לבוא לשם, כי היה מדבר, ועל כן לא היו מצפים שם על איזה ספינה לשוב למקומם. והלכו שם במדבר לבקש אכל, ונתפזרו הנה והנה כל אחד ואחד.

והלך הבחור הנ"ל במדבר, והיה הולך והולך, עד שנתרחק מן הספר; ורצה לשוב, ולא יכול; וכל מה שרצה לשוב, נתרחק יותר ויותר, עד שראה שאי אפשר לו לשוב, וילך באשר ילך.

והלך שם במדבר, והיה בידו קשת שהיה מציל עצמו נגד החיות רעות שבמדבר, ומצא שם איזה דברים לאכל. והיה הולך והולך, עד אשר יצא מן המדבר ובא אל מקום (ישוב), שהיה שם מקום פנוי, והיה שם מים ואילנות סביב סביב של פרות, והיה אוכל מן הפרות ושתיה מן המים.

ונתישב בדעתו לישב שם מספר ימי חייו, כי בלא זה קשה לו לשוב אל הישוב, ומי יודע אם יגיע עוד למקום כזה, אם יניח המקום הזה וילך לו?! על כן היה בדעתו לישב שם ולחיות שם ימי חייו, מאחר שטוב לו שם, שהיה לו הפרות לאכל והמים לשתות.

וּחֶבֶה, וּלְכֹלֶם סִימָה בַסּוּף. אֲבָל לֹא עֲבְרוּ עָלֶיךָ הַמִּימוֹת,
וְלֹא הָיָה מִי שְׁמַבִּין כּוֹנֵנָתָה.

וּכְשֶׁהִיְתָה מְרֹאָה פְּנֵיהָ, הָיוּ נוֹפְלִים מִגִּדְל יַפְיָהּ, וְהָיוּ
קִצְצֵת נִשְׁאָרִים חֲלָשׁוֹת, וְקִצְצֵת נִשְׁתַּגְּעוּ מִחֲמַת חוֹלֵת
אֶהְבָּה, מִגִּדְל יַפְיָה שֶׁהָיָה מִפְּלֶג מְאֹד מְאֹד, וְאֵף עַל פִּי
כֵן, אֵף־עַל־פִּי שֶׁנִּשְׁתַּגְּעוּ וְנִשְׁאָרוּ חֲלָשׁוֹת, עִם כָּל זֹאת
הָיוּ בָּאִים מְלָכִים לְהִשְׁתַּדֵּף עִמָּהּ, וּלְכֹלֶם הִשִּׁיבָה כַּנִּל.

וְהַבֵּן הַנִּל (הַיְנוּ בֶן הַבְּעֵרְגִיר הַנִּל) יָשָׁב שָׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם
הַנִּל וְעָשָׂה לְעִצְמוֹ שָׁם מְקוֹם לִישֵׁב בּוֹ, וְהָיָה יוֹשֵׁב שָׁם.
וְגַם הוּא הָיָה יָכוֹל לִנְגֹן וְיוֹדֵעַ חֲכַמַת הַשִּׁיר, וְהָיָה בּוֹחֵר
לוֹ עֵצִים, שְׂרָאוּיִים לַעֲשׂוֹת מֵהֶם כְּלֵי־שִׁיר, וְעָשָׂה לְעִצְמוֹ
כְּלֵי־שִׁיר. וּמִהַגִּידִין שֶׁל הַחַיּוֹת עָשָׂה לוֹ נִימִין, (שְׁקוּרִין
סְטֵרִינִיס),

וְהָיָה מְנַגֵּן וּמְשׁוֹרֵר לְעִצְמוֹ. וְהָיָה לוֹקַח הַכֶּתֶב שֶׁהָיָה לוֹ,
שֶׁשִּׁלְּחָה לוֹ הַבַּת הַקִּיסָר הַנִּל, וְהָיָה מְשׁוֹרֵר וּמְנַגֵּן וְנִזְכָּר
כָּל הַמְּאֲרָעוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ, וְאֵיךְ אָבִיו הָיָה בְּעֵרְגִיר וְכוּ', וְעַתָּה
נִשְׁלַף לְכָאן. וְהֵלֶךְ וְלָקַח הַכֶּתֶב הַנִּל וְעָשָׂה לוֹ סִימָן
בְּאֵילָן אֶחָד, וְעָשָׂה שָׁם מְקוֹם, וְטָמַן שָׁם הַכֶּתֶב הַנִּל, וְיִישֵׁב
שָׁם אֵיזָה זְמַן.

פַּעַם אֶחָד הָיָה רוּחַ סַעְרָה גְּדוֹלָה וְשִׁבַר כָּל הָאֵילָנוֹת,
שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים שָׁם, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַפִּיר הָאֵילָן, שֶׁטָמַן
שָׁם הַכֶּתֶב, כִּי בְּעוֹד שֶׁהָיוּ עוֹמְדִים, הָיָה לוֹ סִימָן לְהַפִּיר,
וְעַכְשָׁו שֶׁנִּפְּלוּ, נִתְעַרַב הָאֵילָן בֵּין הָאֵילָנוֹת, שֶׁהָיוּ שָׁם
הַרְבֵּה מְאֹד, וְלֹא הָיָה יָכוֹל לְהַפִּיר הָאֵילָן;

וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבַקֵּעַ כָּל הָאֵילָנוֹת לְחַפֵּשׂ הַכֶּתֶב, כִּי הָיוּ
רַבִּים מְאֹד. וְהָיָה בּוֹכָה וּמִצְטַעֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְרָאָה,
שֶׁאִם יֵשֵׁב כָּאן, בּוֹדָאֵי יִשְׁתַּגַּע מִגִּדְל הַצַּעַר, שֶׁהָיָה קָשָׁה
עָלָיו מְאֹד. וְנִתְיָשֵׁב, שֶׁמְכָרַח לִילָף לְהֵלֵן, וְיַעֲבֹר עָלָיו
מָה, כִּי בְּלֹא זֹאת הוּא מְסַכֵּן מְאֹד מִגִּדְל הַצַּעַר, כַּנִּל.

וְלָקַח לוֹ בִּשָׂר וּפְרוֹת בְּתוֹךְ שִׁקּוֹ, וַיִּלָּךְ בְּאֶשֶׁר יֵלֶךְ. וְעָשָׂה
לְעִצְמוֹ סִימָנִים בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם שֶׁיִּצָּא מִשָּׁם.

וְהָיָה הוֹלֵךְ, עַד שֶׁבָּא אֶל יְשׁוּב. וְשָׂאֵל: אֵיזָה מְדִינָה
הִיא זֹאת? הִשִּׁיבוּ לוֹ. וְשָׂאֵל אִם נִשְׁמַע כָּאן מְאוֹתוֹ
הַקִּיסָר הַנִּל; הִשִּׁיבוּ לוֹ: הֵן. וְשָׂאֵל אִם נִשְׁמַע כָּאן מִבְּתוֹ
הַיְפַת־תַּאֲר; הִשִּׁיבוּ לוֹ: הֵן, אֵף שְׂאִי־אֶפְשָׁר לְהִשְׁתַּדֵּף
עִמָּה כַּנִּל.

וְנִתְיָשֵׁב בְּדַעְתּוֹ: מֵאַחַר שְׂאִי־אֶפְשָׁר לוֹ לְבוֹא לְשָׁם,
וְהֵלֶךְ אֶל הַמֶּלֶךְ שֶׁל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה וְסִפֵּר לוֹ כָּל לְבוֹ,
וְשֶׁהוּא הִחֲתַן שְׁלָהּ, וּבְשִׁבִּילוֹ אֵינָה רוֹצָה לְהִשְׁתַּדֵּף עִם
אַחֵר. וּמֵאַחַר שְׂאִי־אֶפְשָׁר לוֹ לְבוֹא לְשָׁם, בְּכֵן הוּא מוֹסֵר
לוֹ כָּל הַסִּימָנִים שֶׁבִּידוֹ, דְּהֵינּוּ הַשְּׂבָעָה מִימּוֹת הַנִּל,
וְשִׂאוֹתוֹ הַמֶּלֶךְ יֵלֶךְ לְשָׁם וְיִשְׁתַּדֵּף עִמָּהּ, וְלוֹ יִתֵּן מַעוֹת
בְּעַד זֶה.

וְהַפִּיר הַמֶּלֶךְ, שֶׁדִּבְרָיו כֵּנִים, כִּי אִי־אֶפְשָׁר לְבַדּוֹת זֹאת
מִן הַלֵּב, וְהוֹטֵב הַדְּבָר בְּעֵינָיו.

אֵף נִתְיָשֵׁב: אִם יָבִיא אוֹתָהּ לְכָאן, וְאוֹתוֹ הַבְּחוּר הָיָה
פֶּה אֵין הַדְּבָר טוֹב לְפָנָיו, וְלְהַרְגוֹ קָשָׁה בְּעֵינָיו, כִּי מִדּוּעַ
יִהְרַג עַל הַטּוֹבָה שֶׁעָשָׂה לוֹ?! בְּכֵן נִתְיָשֵׁב לְשִׁלְחוֹ
לְמַרְחוֹק מְאֹתִים פְּרָסָאוֹת, וְחָרָה הַדְּבָר מְאֹד בְּעֵינֵי הַבֵּן
הַנִּל עַל אֲשֶׁר הוּא מְשִׁלְחוֹ בְּעַד טוֹבָה כְּזוֹ שֶׁעָשָׂה לוֹ,
וְהֵלֶךְ שָׁם אֶל מֶלֶךְ אַחֵר גַּם־כֵּן, וְסִפֵּר לוֹ גַּם־כֵּן כַּנִּל,
וּמָסַר לוֹ כָּל הַסִּימָנִים, וְלִהְשִׁנִּי הוֹסִיף סִימָן יוֹתֵר, וְצוּהָ
עָלָיו וְזָרְזוֹ, שֶׁיִּסַּע תַּכְּף, אוֹלֵי יוֹכֵל לְהַקְדִּים אֶת חֲבֵרוֹ,
וְגַם אֶפְלוֹ אִם לֹא יִקְדִּימוֹ, יֵשׁ לוֹ סִימָן יוֹתֵר מִחֲבֵרוֹ.

וְהִשְׁנִי נִתְיָשֵׁב גַּם־כֵּן כַּנִּל כְּמוֹ הַרְאִשׁוֹן, וְשִׁלַּח גַּם־כֵּן
אֶת אוֹתוֹ הַבֵּן לְמַרְחוֹק מְאֹתִים פְּרָסָאוֹת. וְחָרָה לוֹ גַּם־
כֵּן מְאֹד, וַיִּלָּךְ אֶל הַשְּׁלִישִׁי, וְלִהְשִׁנִּי מְסַר עוֹד סִימָנִים
מִבְּהֻקִּים בְּיוֹתֵר.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מעשה י' (3) - מבערגיר ועני

- ט. מה עשה בן הבערגיר במדבר?
 עשה לעצמו מקום לישב בו
 עשה לעצמו כלי שיר
 שתי התשובות נכונות.
- י. היכן הטמין בן הבערגיר הכתב שקיבל מהבת קיסר?
 מקום באילן אחד
 מתחת לשיחים
 חפר בור באדמה
- יא. למה הוכרח בן הבערגיר לעזוב את מקומו ולילך להלן?
 כי לא היה לו מה לאכול במקומו
 כי נתערבב האילנות ולא היה לו צל
 כי נאבד שם הכתב שקיבל מהבת קיסר, וישתגע מגודל הצער
- יב. לאן הגיע בן הבערגיר אחר כך?
 למדבר שממה
 למדינה גדולה
 לישוב
- יג. איזה סימנים מסר בן הבערגיר למלך של אותו מדינה?
 השבעה מימות הנ"ל
 הכתב שקיבל מהבת קיסר
 הסימן באיזה אילן הטמין הכתב
- יד. מה עשה המלך הנ"ל לבן הבערגיר?
 שלחו למרחק של מאה פרסאות
 שלחו למרחק של מאתיים פרסאות
 מינה אותו ליעדניראל
- טו. מה עשה בן הבערגיר אחר כך?
 מסר הסימנים למלך אחר והוסיף סימן יותר
 הלך בעצמו לבת הקיסר
 חזר למדבר
- טז. מה אתה לומד מהסיפור בינתיים?
 הנאמנות של בת הקיסר לבן הבערגיר
 היאוש של בן הבערגיר

- א. לאן הגיע בן הבערגיר אחר שהלך על הים?
 למדבר
 לישוב
 למדינה גדולה
- ב. כמה זמן היה בדעת בן הבערגיר לחיות במדבר?
 כמה שנים
 מספר ימי חייו
 עד שהמלך יבקש אחריו
- ג. האם הקיסר ידע את האמת אם בן הבערגיר קיים?
 כן
 לא
 הסתפק
- ד. איזה שידוכים התחילו לדבר לבת הקיסר?
 מלכים
 בני שרים חשובים
 בני עשירים גדולים
- ה. היכן ישבה בת הקיסר עם רעותיה?
 בארמון המלוכה שבנו בשבילה
 בבית אמה
 בחצר שעשה לה אביה
- ו. מה עשתה שם בת הקיסר?
 מציירת
 מנגנת בפה
 מנגנת בכלי שיר
- ז. מה השיבה בת הקיסר לכל השידוכים שהציעו לה?
 לא נראה לי
 אשאל את הקיסר את דעתו
 לא עברו עליך המימות
- ח. האם היה מי שמבין כוונתה בתשובה שהיא ענתה?
 רק המלכים החכמים הבינו כוונתה
 היה רק מלך אחד שהבין כוונתה
 לא היה מי שמבין כוונתה

לא עברו עליך המימות - בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72